

„Ježíš Kristus jest včera i dnes, tentýž i na věky“ (Žid.13:8).

OBĚŽNÝ DOPIS

duben/květen 2019

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry v celém světě v dra-
hém jménu našeho Pána Ježíše Krista slovem z 2.Pt.3:9:

„Nemešká Pán s naplněním slibů, (jako někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všichni ku pokání se obrátili.“

Zaslíbený návrat Krista (Jan.14:3) byl hlavním tématem pro čas apoš-
tolů a je dnes pro všechny biblicky věřící. Když Pán v Mt.24:1-3 předpově-
děl zničení chrámu, položili mu učedníci tři otázky:

- 1) *„Kdy se to stane?“*
- 2) *A jaké bude znamení **Tvého návratu***
- 3) *a dokonání světa?“*

V 1.Kor.15 píše ten apoštol jak o prvním vzkříšení, tak také o druhém vzkříšení a dovozuje: *„Nebo jako v Adamovi všichni umírají, tak i v Kristu všichni obživení budou. Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kris-
tus, potom ti, kteří jsou Kristovi, **při jeho návratu**. Potom bude konec...“*
(1.Kor. 15:22-24). Svaté Písmo popisuje různé příchody, ale jen jeden „ná-
vrat“ Krista.

Ve Sk.3 je zdůrazněno, co se před zaslíbeným návratem Ježíše Krista musí při každém jednotlivci stát: *„Protož činite pokání, a obraťte se, aby byly odpuštěny hříchy vaše, když by přišly časy rozvlažení od tváři Páně, **a poslal by toho, kterýž vám kázán jest, Ježíše Krista**“* (Sk.3:19-20). Každý musí osobně prožít úplné odpuštění hříchů a absolutní ospravedlnění skrze víru v dokonalé spasení, **aby Pán mohl poslat čas rozvla-
žení**. Duchovní obživení a občerstvení, které Bůh ten Pán daroval těm Svým na počátku skrze vylití Ducha svatého, je zaslíbeno také nám, nežli se Pán vrátí.

*„Kteréhož zajisté musí přijmout nebesa, **až do času napravení všech věcí**; což byl předpověděl Bůh skrze ústa svých svatých proroků od věků“*
(Sk.3:21). **Návrat Ježíše Krista** může nastat, jen když stejná zvěst, která byla zvěstovaná na počátku, je zvěstována nyní na konci. Nejedná se tedy jen o rozvlažení a obživení skrze Ducha Božího, nýbrž o úplné navrácení

do církve všeho, co bylo v původní církvi na začátku, co se učení a také života týká.

Zařazení podle Písma

V biblickém proroctví Starého Zákona je předpověděno všechno, co patří k celému spásnému Božímu plánu, ať se jedná o Izrael, církev nebo o národy; také to, co se při prvním příchodu Spasitele anebo při Jeho návratu a potom stane.

V Lk.24 vyložil vzkříšený Pán Svým učedníkům, že se naplnilo všechno, co je v Zákoně, v Žalmech a v proročích o Něm psáno. A potom jim daroval porozumění všechno rozpoznat. Také nyní se plní všechno, co je ve Starém a Novém Zákoně napsáno pro tento časový úsek, a ten věrný Pán naše porozumění pro to otevřel. Skrze Boží milost smíme poznat, která zaslíbení se tehdy naplnila, a která se plní v našem čase.

Tak např. v Mt.3:3 nalézáme potvrzení, že zaslíbení z Iz.40:3 Bůh uskutečnil s Janem: *„Toto jest zajisté ten předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.“*

Při prvním příchodu Krista se službou Jana Křtitele naplnila také první část Mal.3:1: *„Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před tváří mou ...“*. To náš Pán potvrdil v Mt.11:9-10: *„Tento jest zajisté, o němž psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto připraví cestu tvou před tebou.“* Ta druhá část Mal.3:1 se stane, až když bude postaven chrám: *„V tom hned přijde do chrámu svého Pán, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy libost máte. Aj, přijde, tak praví Pán zástupů.“*

V Mt.17 čteme o proměně našeho Spasitele před očima tří učedníků a také o tom, že se zjevili Mojžíš a Eliáš. V té souvislosti se učedníci našeho Pána ptali: *„Což to pak zákoníci praví, že má Eliáš prve přijíti?“*

„A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci.“

ale hned řekl: *„Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, ale učinili mu, což chtěli ... Tedy srozuměli učedníci, že jim to praví o Janovi Křtiteli“* (vv.10-13).

Skrze Jana Křtitele se podle Lk.1:17 naplnila první část zaslíbení proroka Malachiáše: *„... on předejde před obličejem jeho (podle něm. př. Bible: před Pánem) v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům (Mal.4:6a) a nepovolné k moudrosti spravedlivých, aby přichystal Pánu připravený lid.“*

Ježíš plakal nad Jeruzalémem, protože Jeho vyvolený Izraelský lid nepoznal milostivé Boží navštívení a to, co se tehdy na základě Božího Slova stalo, a řekl: „*Ó kdybys poznalo aspoň v tento svůj den, co by ti přineslo pokoj! Teď je to ale tvým očím skryto.*“ (Lk.19:42-44). Znalci Písma se nenechali od Jana pokřtít, tak tu radu Boží zavrhlí (Lk.7:30). Protože ti znalci Písma až do tohoto času nepoznali, které zaslíbení se naplnilo, čekají Židé stále ještě, že přijde Eliáš. Při každé slavnosti Pesach je pro něho připravena židle a pohár naplněný vínem.

Izraelskému lidu jsou ale zaslíbení dva proroci, kteří v Jeruzalémě budou vystupovat, jak je to také v Zach.4 ukázáno dvěma olivovými stromy, které stojí vedle svícnu (v.3). Vysvětlení v prorockém slovu zní: „*To jsou ty dvě olivy, (podle něm. př. Bible: dva **pomazaní**), kteréž jsou před Pánem vši země*“ (v.14). Naplnění vidíme ve službě těch dvou proroků, kteří připomínají Mojžíše a Eliáše, ve Zj.11:4: „*To jsou ty dvě olivy a dva svícny stojící před tváří Boha vši země.*“

Dík Bohu, že nám biblické zařazení proroctví z milosti daroval. Tou obzvláštní službou Jana Křtitele, která byla zaslíbena pro první příchod Spasitele, byli starozákonní otcové vedeni k víře novozákonních dětí. Tato služba se stala stoprocentně ve vůli Boží podle Božího Slova, a jen tak mohl být Pánu při Jeho prvním příchodu přiveden připravený lid.

Druhá část zaslíbení z Mal.4:6 se plní nyní, jak to náš Pán v Mt.17:11 a v Mk.9:12 předpověděl: Tou službou, jakou měl Eliáš, jsou srdce dětí Božích obrácena zpět k víře apoštolských otců. To je vlastní smysl a účel poslední zvěsti, aby Pán při Svém návratu mohl Svůj dobře připravený lid vzít domů.

Žádná teorie, nýbrž realita

V 1.Kr.18 je psáno, že prorok Eliáš lid Boží shromáždil na hoře Karmel. Co udělal nejprve? Eliáš shromážděné množství lidu vyzval k rozhodnutí: „*I dokud kulhati budete na obě strany? Jestliže jest Pán Bohem, následujte ho; pakli je to Bál, jděte za ním!*“ (1.Kr.18:21). Potom vzal 12 kamenů a postavil oltář Pánu. Co se děje službou Eliáše v našem čase? Učení 12 apoštolů bylo nově postaveno na svícen, byl nově dán základ pravé víry, aby v církvi bylo všechno uvedeno do původního stavu a v realitě prožito. Církve je také dnes „*postavena na základ apoštolů a proroků, kde je úhelným kamenem sám Ježíš Kristus*“ (Ef.2:20).

Bůh ten Pán odpověděl: oheň Boží strávil oběť a oltář: „*Potom, v čas večerní oběti, přistoupil prorok Eliáš a pravil: ,Pane, Bože Abrahamův, Izákových a Izraelův, dnes se pozná, že Ty jsi Bůh Izraele a já jsem tvůj služebník,*

a že jsem toto vše udělal na tvůj příkaz. Odpověz mi, Pane, odpověz mi. Ať tento lid pozná, že Ty, Pane, jsi Bůh, a že jejich srdce obrátíš zpět. Vtom spadl Pánův oheň a pohltil oběť i dřevo, ba i ty kameny a hlínu, dokonce i vodu ve strouze vypil“ (1.Kr.18:36-38).

Tehdy Eliáš řekl Achabovi: „Jdi, najež se a napij. Už je slyšet hukot deště“ (v.41). Je také psáno, že déšť padal na zem proudem. Jak to bude nyní? Tehdy byl lid shromážděn a jejich srdce byla obrácena. Totéž platí dnes na základě modlitby Páně: „*Shromáždi mi lid, ať jim předložím slova Má!*“ (Ž.50:5; 5.Mo.4:10).

Apoštol Jakub píše: „*Eliáš byl člověk týmž bídám jako i my poddaný, a naléhavě se modlil...*“ (5:17). Jan Křtitel byl člověk jako my. Bratr Branham byl člověk jako my. **Jedná se o pověření, poslání.** Matouš píše o službě poslaného proroka: „*Tedy vycházeli k němu z Jeruzaléma a ze všeho Judstva, i ze vši krajiny ležící při Jordánu, a křtění byli od něho v Jordáně, vyznávající hříchy své*“ (Mt.3:5-6). Lid se shromažďoval. Všichni, kteří prorokovi věřili, učinili pokání, litovali a vyznávali své hříchy a nechali se pokřtít.

Dnes je to stejné: Lid Boží přijde od Východu a Západu, od Jihu a Severu. Všichni, kteří té Boží zvěsti uvěřili, činí pokání a nechají se pokřtít na jméno Pána Ježíše Krista.

Ti, kteří se tenkrát nechali pokřtít, slyšeli a věřili, co ten zvěstovatel jim řekl: „*Já křtím vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, jest mocnější nežli já, jehož nejsem hoden obuvi nositi. On vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm*“ (v.11).

Nejprve těch sto dvacet, potom tři tisíce prožily o Letnicích vylití Ducha svatého a poté ještě mnozí věřící v různých místech. To byl začátek; totéž je zaslíbeno pro ten konec. Všichni, kteří opravdu nyní věří a nechají se pokřtít, budou mít podíl při mocném vylití Ducha, když raný a pozdní déšť zároveň padne (Jak.5:7). Ten čas je blízko. Bůh skrze poslední zvěst všechno nahradil a Svě dílo spasení s Církví-Nevěstou vítězně dokonat.

Zvěst před druhým příchodem Krista

Tak jistě jak Bůh ten Pán zaslíbil, že pošle proroka jako Eliáše, než započne ten veliký a hrozný den Páně (Mal.4:5; Mt.17:11), tak jistě On toto zaslíbení naplnil v našem čase. Tak jako tehdy ti duchovně slepí znalci Písma naplnění zaslíbení z Iz.40:3 a Mal.3:1 nepoznali, tak dnes nepoznávají ti křesťanští vůdci naplnění důležitých zaslíbení v našem čase. S respektem před Bohem a Božím Slovem věříme svědectví o poslání, které bylo Williamu Branhamovi 11. června 1933 dáno.

Kdo nerespektuje, co Pán učinil v našem čase, pomíjí kolem toho, co Bůh v přítomnosti činí. Od roku 1933 uběhlo 85 let. Když ten mladý evangelista William Branham, 11. června odpoledne kolem 14.00 hodiny, vykonával svůj první křest, sestoupil nad Božího muže pro všechny přítomné viditelný nadpřirozený oblak. On stál v řece Ohio a chystal se křtít sedmnáctou osobu. Pod mocným zvukem, který slyšeli všichni přítomní, zazněla k němu tato slova:

„Jako Jan Křtitel předcházet prvnímu příchodu Krista, tak tvá zvěst bude předcházet tomu druhému příchodu do celého světa.“

Tak to svědčil bratr Branham 14.7.1963.

V kázání 29.12.1963 řekl: „**Já to zřejmě nebudu dělat, ale tato zvěst představí Ježíše Krista světu. Neboť tak jako Jan Křtitel předcházet prvnímu příchodu Krista, tak ta zvěst předejde druhému příchodu Krista ...** Já vím, že to tak bude. Ta zvěst bude nesena dále.“

A ještě třetí citát: „**Hlas řekl: Jako Jan Křtitel předcházet prvnímu příchodu Krista, tak tvá zvěst bude předcházet do celého světa Jeho druhému příchodu.**“ (19.2.1965).

Každá výpověď má být přece dvěma nebo třemi svědky podložena (2.Kor.13:1). Proto jsme reprodukovali tři citáty různých výroků z úst bratra Branhama, jak je slyšel z nadpřirozeného oblaku. Jedná se o přesnou formulaci božského poslání, totiž nesení té samotné na svatém Písmu založené zvěsti.

Ještě jednou citujeme tu zfalšovanou verzi z USA, ve které slovo „zvěst“ schází: „Tak jako Jan Křtitel prvnímu příchodu předcházet, tak budeš ty druhému příchodu Krista předcházet.“

Více než osmdesátkrát odkazoval bratr Branham na Zj.22:18-21 a zdůraznil, že nikdo nesmí slovo odejmout nebo přidat. Bylo to jen jedno slovo, které ten starý had v 1.Mo.3:1 přidal k tomu, co Bůh ten Pán v 1.Mo.2:16 řekl, a totiž slovo „ne“. A tak došlo k pádu do hříchu. Kdo té zfalšované verzi věří a na ni se odvolává, je zrovna tak sveden jako Eva a jako ona zapleten do argumentů. Na nich se plní, co Pavel v 2.Kor.11 psal: „*Ale bojím se, aby snad, jakož had svedl Evu chytrostí svou, tak nebyly porušeny myslí vaše, abyste se totiž neuchýlili od sprostnosti, kteráž jest v Kristu*“ (v.3).

Bratrem Branhamem 24. prosince 1965 skončil jeden úsek, **totiž nesení zvěsti. On přinesl tu zvěst, ale do žádné jiné země, natož až do jejich končin, ji nenesl.** Ta originální zvěst byla přece do všech zemí a jazyků celého světa nesena až po odchodu Williama Branhama, jak to

bylo v druhé části poslání 11. června 1933 zaslíbeno a bratr Branham nám to jako „tak praví Pán“ zanechal.

Ti samozvaní „znalci zvěsti“ se posadili na stolicí proroků a zavedli bludné učení ze špatně porozuměných citátů. Začalo to učením, že rokem 1977 bude všechno u konce, a dodnes neskončilo.

Tímto má být všem řečeno: Bible neví nic o nějaké službě ve stanu, kterou by ten prorok měl po svém vzkříšení vykonat 30 dnů před vytržením.

Ve Slově Božím není nic psáno o různých sedmi hromových učeních, ani o tom, že bude sedm zvláštních mužů hromovým hlasem mluvit.

Nic není psáno o tom, že Beránek při otevření Pečetí v březnu 1963 opustil trůn milosti a sestupuje dolů, aby kladl nárok na ty spasené. To absolutně nesouhlasí. V každém časovém období církve má Pán zástup přemožitelů, který bude ve slávě. Tak je to sedmkrát ve Zj.2 a 3 v těch sedmi dopisech psáno. Amen. *„Kdo zvítězí, ...“* Amen.

Nám platí to poslední zaslíbení: *„Kdo zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu mém, jako i Já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho“* (Zj.3:21).

Není pravda, že Zj.10 se již naplnilo, a že Pán, jako Anděl Smlouvy obklopen duhou, sestoupil dolů.

Když přijde jako Anděl Smlouvy, postaví Své nohy na zemi a moře a přísáhne, že času více nebude. Když to se děje, pak se jedná již jen o posledních tři a půl roku, jak Daniel to v kapitole 12:7 viděl a slyšel: *„po uloženém času, a uložených časech, i půl času...“*.

Jako Anděl Smlouvy přijde k Židům. Potom se naplní také Mal.3:1b: *„...V tom hned přijde do chrámu svého Pán, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy libost máte. Aj, přijde, praví Pán zástupů.“* Dík Bohu za jasno Slova Božího a za to, že každé zaslíbení, které je ve Slově napsané, ve svém čase nalezne naplnění.

Tudíž všichni, kteří věří té zfalšované verzi, že bratr Branham předjede druhému příchodu Krista, věří svému vlastnímu výkladu. Ten seznam s bludnými učením by mohl pokračovat. Petr však píše s duchovní autoritou, že žádné proroctví Písma nedopouští svévolný výklad (2.Petr.1:20). Žádný vyvolený nebude věřit bludnému učení. Ti vyvolení před ustanovením světa nemohou být svedeni. Oni prožívají, že ta zvěst tomu návratu stále předchází, jak řekl Pán. Oni jsou zavedeni zpět ke Slovu a věří jen tomu, co je psáno ve Slově. Amen.

Biblické posláni

*K posláni náleží, co řekl Pán: „Jako mne poslal Otec, tak i Já posílám vás“ (Jan.20:21). To mohl také Pavel svědčit, když mluvil o svém povolání: „Vysvobozuji tebe z lidu tohoto, i z pohanů, **k nimž tě nyní posílám: otvírati oči jejich, aby se obrátili od temnoty k světlu a z moci ďábelské k Bohu, aby tak hříchů odpuštění a díl s posvěcenými vzali skrze víru, která jest ve mne“ (Sk.26:17-18).***

Napomenutí, které Pavel dal svému spolupracovníkovi Timoteovi, se týká také mne a každého služebníka Božího: „*Abys ostríhal přikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista...*“ (1.Tim.6:14).

Nejprve musí Pán dát pověření, než může být vykonáváno. Pavel měl pověření; mohl svědčit o dni, hodině, místu a o tom, co mu byl řečeno (Sk.9;22;26). O tomtéž mohl svědčit již Mojžíš (2.Mo.3), také Jozue (kap.1). Izaiáš píše: „*Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucího: **Koho Já pošlu? A kdo nám půjde? I řekl jsem: **Aj já, pošli mne!*****“ (Iz.6:8). Všichni praví služebníci Boží vydávají svědectví o svém posláni. Bratr Branham mohl odkázat na 11. červen 1933, na 7. květen 1946, na 28. únor 1963, také na ten čas od 17. – 24. března 1963, kdy Pán jemu zvláštní odkazy dal.

Právě tak i já se mohu ohlédnout na obzvláštní prožití, ve kterém mne Pán oslovil „můj služebníku“, počínaje 2. dubnem 1962, na místo i čas, jako i zopakovat to, co On pokaždé prikazujícím hlasem přikázal. Z Boží milosti jsem každý odkaz, který mi Pán dal, přesně následoval – všechno jen milost, která k božskému povolání a posláni náleží.

O přímých pokynech a nadpřirozených prožitích, která mi ten věrný Pán dal, jsem se o některých zmínil v Oběžném dopise z prosince 2005. To ode dnů Bible již nebylo dáno. Ale protože jsme dorazili do nejdůležitějšího úseku celých spásných dějin, ukazuje nám Pán, že je o Svou církev starostliv. Pověření musí být vykonáváno bez chyby, píše Pavel.

Svůj první Oběžný dopis ze září 1966 jsem podepsal slovy „v pověření Božím působící“. Tak to zůstalo až do dnešního dne. Nikdo si neumí představit, co to znamená, slyšet ten vše pronikající hlas Páně a přímé pokyny obdržet.

Bylo to Boží rozhodnutí, mne, jako nositele té čisté, svaté zvěsti poslat do celého světa. ON to tak vedl, že jsem osobně znal bratra Branhama deset let, jeho shromáždění se směl v Německu a v USA zúčastnit. Jsem očitý svědek toho, co Bůh v našem čase učinil. Nikdy nezapomenu na první osobní setkání s bratrem Branhamem 15. srpna 1955. Ještě než jsem

jej pozdravil, mi řekl: „Ty jsi kazatel evangelia.“ Také na 12. červen 1958 v Dallasu, v Texasu, kdy mi řekl: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš do Německa.“, si vzpomínám velice dobře. S tím stejným neomylným prorockým darem 3. prosince 1962 opakoval, co mi Pán při povolání řekl, a končil slovy: „Počkej s rozdáváním pokrmu, až obdržíš ten zbytek.“

Požádal mne, abych další sobotu, 8. prosince 1962, místo něho kázal v Clifton's Cafeteria u Demose Shakariana Křesťanským obchodníkům, protože se musel na základě vidění připravovat na stěhování do Tucsonu v Arizoně. Také mě požádal, abych v neděli 9. prosince za něho mluvil ve sboru Ernesta Huttona v Oaklandu v Kalifornii. Dokonce mi dal adresu Paulaseer Lawrie, který se účastnil jeho shromáždění v Bombaji, a byl známým evangelistou s uzdravováním. Měl jsem ho kontaktovat, kdybych cestoval do Indie. Mohl bych pokračovat a mluvit o tom, jak věrný Pán od samého počátku ve všem tak nádherně vedl.

Skrze Boží předurčení a vedení byla ta zvěst, nyní před návratem Krista, jak to bylo tomu muži Božímu řečeno, nesena do celého světa. Plné, věčně platné evangelium je kázáno podle Mt.24:14 na svědectví všem národům, a ten konec přijde. Na to ukazují také znamení konečného času. Náš Pán řekl: „*A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše*“ (Lk.21:28).

Tak jistě, jak je psané Slovo neomylné, bez kazu, tak jistě se Nevěsta Beránka, která nyní věří Božímu zjevenému Slovu, při vytržení potká s Ženichem bez poskvrny a bez vrásky a bez chyby. Tolik by mělo být všem jasné, že žádný bludař a ani ti svedení do bludu vytržení nebudou. Svoji pečeť může Bůh položit jen na ty krví obmyté a ve Slově posvěcené (2.Kor.1:21-22).

Ten čas je blízko, ten čas je zde. Ještě jednou se podíváme do nedávné minulosti, pak s jasným pohledem do budoucnosti. S těmi lety od roku 1933 až do roku 1965 jsou všichni, kteří znají službu bratra Branhama, obeznámeni. Ale kdo poznal, co Bůh učinil od roku 1966 na základě povolání a zaslíbeného poslání?

Po 53 let jsme měli co činit s pokračováním pravého zvěstování, které v celém světě probíhá. Jsou dva úseky: první od roku 1966 až do roku 1979. Od té doby, kdy satan chtěl mne a církve roku 1979 zničit, již také uplynulo 40 let. Něco takového nikdy předtím nebylo: Končiny země jsou dosaženy a miliony se dozvěděly o tom, co Bůh v našem čase učinil. Pán s naplněním Svých zaslíbení neprodlévá. Čeká ale, až bude ten počet plný a ti poslední budou připojení. Žel, již 40 let vystupují především bratři, kteří nemají žádné povolání. Předkládají jen vlastní učení a lákají

učedníky do následování jich samých s heslem: „Ten prorok řekl!“ Tak vznikly v mnohých městech různé skupiny, takzvané „Skupiny zvěsti“, které následují jistému vůdci a jeho učení.

Ten Pán ale staví Svoji církev. Mně při mém povolání přikázal: „Můj služebníku, nezakládej lokální sbory a nevydávej žádný zpěvník, neboť je to znamení denominace!“ Tak jistě, jakože mi 19. září 1976 řekl: „Můj služebníku, Já jsem tě na základě Mt.24:45-47 určil, abys rozdával ten pokrm v pravý čas“, tak jistě bratři v různých zemích a městech rozdávají stejný duchovní pokrm církvi.

53 let požehnaného zvěstování zvěsti Slova, 40 let vloudivších se falešných bratří, kteří šíří bludné učení. Nyní přicházejí všechny pravé Boží děti, které se od roku 1979 dostaly pod převrácený vliv, ze všech falešných směrů zpět. Zvěst dosáhla končiny země – návrat našeho Spasitele je přede dveřmi. Zřetelně a jasně může být svoláno: „Hle, Ženich přichází! Připravte se, vyjděte Mu vstříc!“ Bratr Branham často říkal: „V čas večera bude světlo!“, to se stalo. Nyní jsme ale dorazili k půlnoční hodině. Jen ti, kteří jsou připraveni, vejdou na svatební hostinu. Bratr Branham své pověření dokonale; já své pověření vykonávám. Kdo má uši, ten slyší, a kdo je z Boha, ten to přijme. Každý nechť se ohledně poslání zkusí sám. Tak praví Pán: *„Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já poslal, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal.“* (Jan.13:20).

Všichni, kteří tvrdí, že věří zvěsti, by se měli ve vlastním městě poohlédnout a ptát se: Kolik sborů Božích bylo v Efezu, v Korintu, ve Filadelfii a Laodicii? Potom něco nemůže souhlasit, když dnes v jednom městě je vícero „sborů zvěsti“. Ten čas je zde, aby započal soud při domě Božím, „...což je církev živého Boha, pilíř a základna pravdy“ (1.Tim.3:15).

My očekáváme biblické probuzení, ve kterém se zjeví Boží síla. Nechť je toto spásný rok, ten rok, ve kterém bude všem do bludu zavedeným zvěstována svoboda. Ten čas je blízko, čas je zde, kdy všichni opravdově věřící musí být v každém místě jedno srdce a jedna duše jako na počátku. Pán stojí přede dveřmi a klepe.

Následující místa z Písma nás mají povzbudit a posilnit naši víru:

„Ale Bůh je ručitel toho, že řeč naše, kteráž byla mluvena k vám, nebyla: Jest, a není...

(Nebo kolik jest zaslíbení Božích, v něm jsou: Jest, a v něm také jest Amen,) k slávě Bohu skrze nás.

Ten pak, kterýž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kterýž pomazal nás, Bůh jest,

Který i znamenal nás (Svoji pečeť vtiskl), a dal závdavek Ducha svatého v srdce naše“ (2.Kor.1:18-22).

*„Pavel apoštol Ježíše Krista, **skrze vůli Boží**, posílám pozdrav svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši:*

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista!

...Abychom tak byli k chvále slávy jeho my, kteří jsme prve naději měli v Kristu.

V němž i vy naději máte, slyšíce slovo pravdy, totiž evangelium spasení vašeho, v němž i uvěřivše, znamenáni jste Duchem zaslíbení Svatým, kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho“ (Ef.1:1-13). To se při všech náležejících k Církvi-Nevěstě naplní.

Církev a misijní dílo

Pln vděčnosti mohu stále znovu hledět zpět na mnohá léta ve službě Pána. Bůh ten Pán od samého počátku viditelně žehnal, na všechno myslal a o všechno se postaral. Tak jsme jako lokální sbor mohli v prosinci 2018 slavit šedesátileté jubileum.

Od začátku jsme prožívali mimořádné věci, když Bůh dal pro všechny oblasti odkazy a daroval milost k vykonání. Potom, co jsem se v dubnu 1966 vrátil z pohřbu bratra Branhamu do Krefeldu, započal nový, obzvláštní úsek. Do všech měst, ve kterých jsem měl shromáždění, přišli věřící, aby slyšeli Boží Slovo. Snímek ukazuje křest roku 1968 v malém jezeře na předměstí Krefeldu.

Nejprve jsme se scházeli jako domácí kroužek a když byl sbor větší, pronajímali jsme si společně sály. O velikonocích 1974 jsme konečně mohli náš vlastní Boží dům s 560 místy k sedění posvětit. Právě tak se vzťahalo skrze měsíční misijní cesty celosvětové misijní dílo. Potom přišel 18. červenec 1976, když Pán mocným hlasem ke mně zvolal: „Můj služebníku, jdi na sousední pozemek a posvěť Mi jej. Stav na něm, neboť z mnohých zemí přijdou lidé, kteří budou potřebovat ubytování.“

K malému pozemku, na kterém stojí kaple, jsme pak mohli přikoupit velkou plochu, tak nyní je to přesně deset tisíc metrů čtverečních. Posvěcení obou velkých misijních budov s kanceláři a s místnostmi na přenocování následovalo o velikonocích 1978. Závěrem roku 1990 byla dokončena budova s velice potřebným nakladatelstvím, ve které se nachází tiskárna, i prostory pro související práce a expediční místnosti. Bůh se postaral také o sestry do kanceláře a do zasilatelství, i o spolupracující bratry v technice, které k nám částečně přivedl ze vzdálených zemí. Tak naše literatura jako i CD a DVD mohou být rozesílány v různých jazycích. Shromáždění v prvních závěrech týdne jsou každý měsíc simultánně překládána do 14 jazyků a živě přenášena internetem. Naši bratři v technice se postarali o to, že naše bohoslužby mohou být sledovány v různých jazycích v celém světě. Aktuálně jsme dosáhli 7500 připojení do 172 zemí. Máme tedy k dispozici všechno, co je pro misijní dílo v lokálním sboru a v celém světě potřeba. Všichni, kteří se účastní Božího díla, slouží Jemu cele odevzdání, takže dokonce laici se stali odborníky.

Také o informování se Bůh postaral a otevřel dveře na celém světě, zcela jedno jakého náboženství nebo politického zřízení ty jednotlivé země jsou. K tomu byly a budou všechny sbory ve všech zemích vybaveny potřebnou aparaturou, takže opravdově věřící jsou s Bohem spojeni jen skrze zvěstování založené na Svatém Písmu. Přesně viděno je to všechno jediný div, který se na Zemi znovu nenajde. Boží Slovo je kázáno na svědectví všem národům, jak to Pán předpověděl. Nyní jsme velice blízko konci. Pán Svě dílo spasení dokoná, jako dokonal Svě dílo stvoření, a bude to velice dobré. Jemu samotnému náleží dík na věky.

Na tomto snímku je vedle mne bratr Leonhard Russ při zasvěcení Božího domu 1974. Ano, bratr Russ byl mužem podle srdce Božího. Přes padesát let jsme společně sloužili našemu Pánu. Při této příležitosti musím ještě jednou zmínit, že věrný Pán mi v jednom pátečním večeru v září 1967 hlasitě přikázal: „Můj služebníku, ustanov mi Leonharda Russ a Paula Schmidta jako starší.“ V Tit.1:5 přikázal Pavel svému spolupracovníkovi, aby zůstal na Krétě a ve sboru ustanovil starší. Mně Pán přikázal učinit to v Krefeldu a jména a příjmení těch bratří vyslovil. Již několik let je bratr Russ u Pána; bratr Schmidt, díky Pánu, je ještě mezi námi.

Izrael v proroctví

V denních zprávách často slyšíme stále znovu, jak je Izrael posuzován a odsuzován. Hrozba ze strany Íránu, že Izrael ve válce za tři dny porazí, tak že „Izraelští nenaleznou dost hrobů, kde by pohřbili své mrtvé“, mluví sama za sebe.

Připomeňme si zaslíbení Boží, která se týkají Izraele: „Nýbrž stane se v ten den, že položím Jeruzalém jako kámen přetěžký všem národům, jež kdokoli zdvihati budou, velmi se urazí, byť se pak shromáždily proti němu všechny národy země“ (Zach.12:3).

„A však je zase přivedu z národů, a shromáždím je ze zemí nepřátel jejich, a posvěcen budu v nich před očima národů mnohých. A tak pozna-

jí, že Já jsem Pán Bůh jejich, když potom, co jsem je zavedl do národů, shromáždím je zase do země jejich, a nepozůstavím tam žádného z nich“ (Ez.39:27-28).

„Tehdy dědičně ujme Pán Judu, díl svůj, v zemi svaté, a vyvolí zase Jeruzalém“ (Zach.2:16).

Také se dozvídáme o roli, kterou papež sehrává v konfliktu Blízkého Východu. Při své návštěvě v únoru v Abú Dhabí zdůrazňoval stále znovu mír a přitom reagoval také na násilí proti Izraeli. Po svém projevu podepsal papež spolu s důležitým zástupcem sunitských muslimů společné prohlášení o „světovém míru“.

Je stále zřetelnější, že mírová smlouva s Izraelem není vzdálená. Podle Dan.9:27 to bude sedmiletá smlouva, která bude uprostřed zrušena. Pavel píše: *„Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a jistě neuniknou“ (1.Tes.5:3).*

Ale to se stane až po našem čase. Bratr Branham chtěl Izraeli přinést evangelium, ale Bůh mu to nedovolil. Citát: **„Čekám na tu velkou příležitost, že bych jednoho dne šel do Izraele, a jim evangelium přinesl. Nedávno jsem byl blízko, v Egyptě, a již jsem si koupil lístek. Za půl hodiny bych tam býval byl. A tak zřetelně, jak slyšíte můj hlas, řekl Duch svatý: ‚Toto ještě není hodina pro Židy.‘ Izrael bude zachráněn jako národ. Celý národ bude najednou přidán. Bůh jedná s Izraelem jako s národem; to víme všichni. Ne s jednotlivci, nýbrž jako s národem. ON mě nenechal jít.“** (8. července 1962). Ani bratr Branham, ani někdo jiný není určen, nést Izraeli evangelium; to je přenecháno těm dvěma prorokům, o nichž je psáno ve Zj.11 a Zach.4:14.

Nejprve Spasitel dokoná Své dílo milosti s vyvolenými z národů a Svoji Nevěstu ve vytržení vezme ke svatební hostině do slávy (1.Tes.4:13-17; Zj.19:5-9).

Naše pověření spočívá v tom, nechat zaznít tomu poslednímu volání, poslední zvěst nést lidu Božímu ve všech národech země. Všichni, kteří jsou ze Slova a Ducha z Boha znovuzrozeni, slyší, věří a prožívají svou přípravu a nakonec budou ve vytržení vzati vzhůru do slávy. Amen.

Těšíme se s Izraelem a zvláště ze zaslíbení, že Slovo ještě jednou vyjde z Jeruzaléma a z hory Sion. *„A půjdou lidé mnozí, říkající: Pojdte, a vstupme na horu Pánovu, do domu Boha Jákobova, a bude nás vyučovati cestám svým, i budeme choditi po stezkách jeho. Nebo z Siona vyjde zákon, a slovo Pánovo z Jeruzaléma“ (Iz.2:3).*

Tento snímek ukazuje naši výpravu 17. května 2018 v Knesetu. 21. ledna 2019 jsem napsal panu ministerskému předsedovi Benjaminu Netanjahuovi dopis s osmi biblickými místy ze Starého Zákona, která se nyní při Izraeli plní.

Věrný Pán vám všem požehnej.
V pověření Božím působící

Br. Frank

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz